

derpaa, at naar det er Staten, som ejer Jorden, gaar Værdistigningen i Statskassen, som vi alle sammen har Part i, men naar det er den private Jordejer, kan man ganske vist tage en Skat af ham, men jeg ved ikke, om man vil gaa ind paa at tage saa høj en Skat, som der i saadanne Tilfælde kunde være Tale om, men man kunde ellers nok gøre det. Vi er altsaa ganske uenige, naar vi ser paa dette Forhold. Men jeg tænker ikke, at man kommer det nærmere, hvor længe man end vil diskutere det.

Saa sagde det ærede Medlem, at disse periodiske Vurderinger er han ogsaa af praktiske Grunde imod. Han kan tænke sig, at første Gang man vurderer Jorden, kan man maaske nogenlunde finde den Jordværdi, der er angivet i § 3: hvad en forstandig Køber vil give for en saadan Jordlod af en passende Størrelse. Det er muligt, at man nogenlunde kan finde det, men det bliver langt vanskeligere, efterhaanden som man skal omvurdere Gang efter Gang, at holde den Stigning, som skyldes vedkommende Brugers eget Arbejde, ude fra den Stigning, som Jorden ellers er Genstand for. Det ærede Medlem nævnede desuden en anden Ting, det er dette at faa dette Forhold ens over hele Landet. Jeg kender disse Vanskeligheder, og jeg indrømmer, at de er til Stede, men jeg indrømmer ikke, at de er til Stede i den Grad, at man derfor skal undlade at prøve paa at rydde dem af Vejen. Det ærede Medlem sagde dernæst, at den Værdistigning, som Jorden er Genstand for — og det er vi jo saa stærkt inde paa i Øjeblikket, fordi vi vel aldrig nogen Sinde har set en saadan Stigning af Jordens Værdi som den, den har været Genstand for under disse Forhold —, gaar i Statens Lomme, og derved tager man noget af den Fordel bort fra den Jordbruger, som faar disse Brug, medens andre opsamler en Kapital til at staa imod med i de Nedgangsperioder, som man maaske kan vente. En saadan Fordel faar denne Bruger ikke. Jeg vil dog nok spørge det ærede Medlem: Hvori viser denne Stigning sig, hvis man ikke sælger sin Jord? Hvis man sælger sin Jord i dette Øjeblik, hvor Prisen er saa høj, faar man Fordelen af Stigningen, men hvis man beholder den, gaar Prisen maaske ned igen, og saa har man ikke haft anden Fordel ud af det end den, som enhver Jordbruger har, og som er Grunden til, at Jordpriserne er steget i disse Aar, nemlig de høje Priser paa Jordens Produkter, og den Fordel har Brugeren lige saa godt som Ejeren.

Saa var der et andet Punkt, det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, og det var dette, at man gennem dette Lovforslag fik en hel Del Jordbrugere, som ikke havde de samme Interesser som alle andre Jordbrugere. Hermed mener det ærede Medlem altsaa Jordejerne, og det er der noget i. Det ærede Medlem sagde, at her faar man nogle Brugere, som er uden Interesse i, om man lægger yderligere Skat paa Jorden, og det er der Tale om, sagde det ærede Medlem. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at der er Tale om det, og jeg haaber ogsaa, at det skal efterhaanden blive til mere end Tale. Men det kunde man jo raade Bod paa ogsaa paa anden Maade, og det ærede Medlem har ikke den mindste Garanti for, at man i den Tid, man nu gaar ind i, fremdes vil vedblive at fastholde det Princip, det ærede Medlem staar paa: at de nuværende Jordejere — for det er dem, der er Tale om — for al Fremtid skal have Lov til at indkassere den Værdistigning, som rettest tilhører Samfundet. Det ærede Medlem har ikke nogen Garanti for, at det bliver ved at være saaledes.

Jeg lægger megen Vægt paa at faa dette Lovforslag vedtaget. Jeg siger det ikke, fordi jeg tror, at det betyder saa overordentlig meget rent praktisk taget, fordi den Jord, der her er Tale om, ikke drejer sig om saa forfærdelig meget, men jeg vil dog gerne have, at Forslaget bliver vedtaget, saaledes at man kunde faa konstateret, hvorvidt der er Mulighed for, at man i det hele taget kan gaa ind paa den Tankegang, at være Jordbruger under disse Forhold i Modsætning til det, man før har været inde paa: at man skal eje sin Jord. Jeg lægger megen Vægt paa det, fordi jeg tror, at det betyder ikke saa ganske lidt i den Tid, vi gaar ind i, om man for Øjeblikket kunde blive enig om at gøre dette Forsøg. Hvis man faar vedtaget dette Lovforslag, betyder det nemlig, at man fra Rigsdagens, fra Lovgivningsmagtens Side en Gang har indrømmet, at der er Mulighed for at drive Jordbrug her i Landet, skønt man ikke holder paa de gamle Principper —, at Brugeren ogsaa skal være Ejers —, naar ellers Brugsforholdet er saaledes, at det er fuldt ud betryggende for den vedkommende, naar han er vis paa ikke at blive jaget ud, men har lige saa god Sikkerhed for at beholde sit Brug som den har, der er almindelig Ejers.

Det samme ærede Medlem (Jørgen Pedersen) udtalte som sin Formening, at ifølge § 6 skal Salg af disse Ejendomme kunne foregaa uden Statens Indgriben, og han ansaa det for en given Ting, at de kunde gaa i Arv